

Список використаних джерел:

1. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991р., № 1560-XII / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1560-12/page> (дата звернення: 05.03.2021).

2. Аудиторський висновок (звіт незалежного аудитора) щодо річної фінансової звітності акціонерного товариства «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «Адамант». URL: http://www.activ.com.ua/uploads/files/adamant/fin_zvit_Adamant_2018.pdf (дата звернення: 01.03.2021).

3. Положення про вимоги до стандартної (типової) форми деривативів: Постанова КМУ від 19.04.1999 р., № 632. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/632-99-%D0%BF#Text> (дата звернення: 05.03.2021)

4. Податковий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 04.03.2021).

Свирида О. А.,
старший викладач
кафедри обліку і оподаткування,
*Національна академія статистики,
обліку та аудиту
(м. Київ)*

РОЛЬ І МІСЦЕ ЕКОЛОГІЧНОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Класична система бухгалтерського обліку не є дієвою для адекватного врахування впливів екології та природокористування на діяльність суб'єктів господарювання. Екологічний облік може виступати запорукою аналізу та контролю раціональної природоохоронної діяльності підприємства.

На даний час, екологічному обліку присвячений ряд сучасних теоретичних і прикладних досліджень [1, 2, 3]. При цьому спостерігаємо широкий діапазон досліджень: від фундаментальних, які досліджують трансформацію концептуальних основ бухгалтерського обліку та звітності, до більш приватних, аргументують вдосконалення облікових процедур в розкритті екологічних і соціальних аспектів.

Актуальність екологічного обліку визначається особливостями формується вітчизняної моделі сталого розвитку, яка ще не має цілісної нормативно-правової бази, що визначає необхідність перспективи та орієнтири наукових і прикладних досліджень. Вважаємо, що більшість досліджень в сфері екологічного обліку є актуальними, проте в зв'язку з інституційними, організаційними і технологічними змінами, а також реформуванням

вітчизняного обліку відповідно до МСФЗ і мінливої позиції бухгалтерського обліку у вирішенні екологічних проблем вони вимагають переосмислення

Вагомий внесок у розвиток теорії та методології екологічного обліку вносять міжнародні організації, зокрема: Екологічна програма ООН (UNEP), Конференція ООН з торгівлі та Розвитку (UNCTAD), Комісія ООН по питаннях сталого розвитку (CSD), Агентство з охорони навколишнього середовища США (USEPA). Сприяння в застосуванні екологічного обліку на практиці займаються Міжнародна федерація бухгалтерів та Асоціація дипломованих присяжних бухгалтерів [1].

Аналізуючи нормативну базу з питань обліку і звітності щодо екологічного обліку, встановлюємо, у вітчизняній обліковій практиці відсутній такий об'єкт бухгалтерського обліку, як екологічність.

Чугрій Н.А. визначає, що екологічний облік виступає рушійним методом обліку витрат на охорону навколишнього природного середовища [2].

Пелиньо Л.М. визначає екологічний облік як самостійний напрямок бухгалтерського обліку, який забезпечить облік екологічної інформацією [3].

На думку, Кирсанова Т. А., екологічний облік можна розглядати як систему виявлення, вимірювання, реєстрації, нагромадження, узагальнення, зберігання, оброблення інформації про діяльність підприємства в галузі природокористування [1].

Метою екологічного обліку є координація екологічної та економічної складової бізнесу, позначення можливих екологічних ризиків і труднощів, визначення шляхів їх подолання. Завданням такого обліку є збір і реєстрація інформації для оцінки екологічних чинників і складання бухгалтерської звітності.

Організація бухгалтерського екологічного обліку на підприємстві повинна здійснюватися на тих же методичних принципах бухгалтерського обліку, які визначені у Законі України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні».

Для розвитку екологічного обліку доцільно виокремити такі підходи його розвитку:

1. Формування інтегрованої звітності, яка буде відображати активи, зобов'язання, доходи і витрати природоохоронної діяльності.

2. Виокремлення у діючих формах фінансової звітності статей, які будуть відображати екологічні об'єкти.

3. Розподіл об'єктів екологічного обліку по окремих статтях фінансової звітності.

Отже, з метою забезпечення збалансованості в задоволенні потреб внутрішніх і зовнішніх користувачів облікової інформації важливе вироблення єдиного підходу за такими критеріями: екологічні об'єкти бухгалтерського обліку; критерії для визнання екологічних об'єктів (активів, зобов'язань, доходів, витрат); обсяг суттєвої інформації, що розкривається у звітності про екологічні об'єкти.

Список використаних джерел:

1. Кирсанова Т.А. Экологический контроллинг – инструмент экоманеджмента / Кирсанова Т.А., Кирсанова Е.В., Лукьянихина В.А. / Под ред. В.А. Лукьянихина. Сумы: Изд-во «Козацький вал», 2004. 244 с.

2. Чугрій Н.А. Екологічний облік: передумови та перспективи впровадження на підприємствах України / Збалансоване природокористування // № 3/2018 – С. 51-53 URL:
file:///C:/Users/Admin/Downloads/Zp_2018_3_8.pdf

3. Пелиньо Л.М. Місце екологічного обліку в сучасній системі бухгалтерського обліку та його важливе значення у сфері охорони довкілля / Л.М. Пелиньо // Науковий вісник НЛТУ України. 2008. Вип. 18.2. С. 70–75

Чабанюк О. М.,

к.е.н., доцент,

доцент кафедри обліку, контролю, аналізу

та оподаткування

Львівський торговельно-економічний університет

(м. Львів)

Лобода Н. О.,

к.е.н., доцент кафедри обліку, аналізу і контролю

Львівський національний університет ім. І.Франка

(м. Львів)

ПРЕДМЕТ ТА ОБ'ЄКТИ ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРТИЗИ ДОКУМЕНТІВ ПРО ЕКОНОМІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Предмет експертизи визначається тими питаннями, які поставлені компетентними органами на вирішення експертизи в зв'язку з необхідністю визначення і пошуку доказів із застосуванням спеціальних знань в конкретній галузі науки і техніки, а об'єкт експертизи конкретизує предмет дослідження певним видом експертизи. Від правильного визначення предмету судової експертизи залежить практична діяльність експерта, межі його компетенції та коло питань, які він вирішує.

Інструкцією про призначення та проведення судових експертиз, затвердженою наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 р. №53/5 наведені основні види експертиз, які проводяться в експертних установах України, серед яких приведена економічна.

Судово-економічна експертиза формується в самостійний вид експертиз. Це обґрунтовується потребами слідчої і судової практики, структурою економічної злочинності.

Основними видами судово-економічних експертиз та експертних спеціальностей є: